

РЕШЕНИЕ

№ 1248

гр. София, 17.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Вретенарова и при участието на прокурора Димитров, като разглежда дело номер **7336** по описа за **2010** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания. Образувано е по касационна жалба от пълномощник на председателя на Държавната комисия по хазарта, против Решение от 25.06.2010 г. на С районен съд, НО, 108^{-ми} състав, постановено по НАХД № 11020/2008 г.

С решението е отменено Наказателно постановление № 207/19.08.2008 г., издадено от началника на Митница Аерогара - С., с което, на основание чл. 86, ал. 1 от Закона за хазарта председателят на Д. е наложил на „Ф.“ О. административно наказание „имуществена санкция“, за нарушение на разпоредбата на чл. 76, ал. 1 от същия закон.

Възраженията срещу въззивното решение са за „съществени нарушения на процесуалните и материалноправните норми“, но предвид доводите на касатора следва да се приеме, че се твърди наличие на касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, вр. А. 2 НПК – неправилно прилагане на закона.

В съдебно заседание касаторът се представлява от упълномощен юрисконсулт, който поддържа жалбата и искането за отмяна на решението.

Ответникът, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата с аргумента, че оспореното решение е правилно и законосъобразно. Представя допълнително

писмени бележки.

Представителят на С градска прокуратура намира, че жалбата е основателна и решението подлежи на отмяна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени събраните по делото доказателства, намира следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

За да отмени наказателното постановление съставът на С районен съд е обсъдил доказателствата по делото, като е обосновал в мотивите си крайния извод, че административнонаказателната отговорност на юридическото лице е ангажирана неправилно, понеже не е осъществен от обективна страна състава на вмененото нарушение на чл. 76, ал. 1 ЗХ.

На основание чл. 218, ал. 1 АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и настоящата инстанция не намира такива основания.

Оспореното решение е правилно и законосъобразно, като постановено в съответствие с доказателствата, в резултат на правилното прилагане на процесуалния и на материалния закон.

По отношение установените и възприети от районния съд факти страните не спорят. В АУАН е описана констатацията, че при извършена на 20.03.2008 г. проверка служители на Д. установили в обект, ползван за организиране на хазартни игри и находящ се в гр. С. наличие на 11 бр. игрални автомати, които не отговаряли по тип и версия на тези, вписани в издаденото от Комисията Разрешение № 855/11.10.2005 г. Няколко дни след тази дата – на 27.03.2008 г. от страна на дружеството е отправено искане до Д. за подмяна на процесните автомати. Независимо от това, на 19.08.2008 г. председателят на Комисията е издал оспореното НП, с което е наложил наказание за неспазване разпоредбата на чл. 76, ал. 1 ЗХ.

Правилно Съдът е приел, че деянието на санкционираното лице не съответства от обективна страна на нормата на чл. 76, ал. 1, изр. първо ЗХ. Според нея, *„организаторите на хазартни игри са длъжни в 14-дневен срок от настъпване на промяна в обстоятелствата, отразени в издаденото им разрешение, да уведомят държавната комисия и поискат вписване на новите обстоятелства, доколкото това е допустимо по този закон”*. Неизпълнението на това задължение се изразява в неуведомяване в 14 – дневен срок тогава, когато е настъпила промяна в обстоятелствата, отразени в издадено разрешение за осъществяване на хазартна дейност – в случая, подменени игрални автомати. В тази връзка не може да бъде споделена тезата на касатора, че основният въпрос по делото е това, кога организаторът на хазартни игри може да експлоатира

съоръжения, които не са вписани в издаденото му разрешение. Както се каза, отговорността, според текста на НП е ангажирана за неподаване на уведомление по реда на чл. 76, ал. 1 ЗХ. Не е спорно също, предвид признанието на управителя, че автоматите са били подменени на 13.03.2008 г. Именно тази дата е приета и от наказващия орган като начална дата на възникване на задължението за уведомяване. При положение, че уведомлението е подадено на 27.03.2008 г., очевидно е, че определеният в чл. 76, ал. 1 четиринадесет дневен срок е бил спазен и дружеството не може да носи административнонаказателна отговорност.

Поради горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд С. - град, VI^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.06.2010 г. на С районен съд, НО, 108^{-ми} състав, постановено по НАХД № 11020/2008 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.:

2.: